

fremfor Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 til § 4. Der staa saaledes i Forslag under Nr. 14: „for Huse med et Jordtilligende. . .“ Hvad forstaaer det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Wille) ved et Jordtilligende? Er det Hus med Have eller ikke? (Wille: Herregud, det staa der jo). Det er derfor ikke givet, at der jo kan dyrkes en halv Td. Land som Have. I Vndringsforslag under Nr. 15 staa der udtryffeligt: „Foraaavdt den har Jordtilligende, i modfat Fald kun en Creditdel af Værdien“. Jordtilligende er ikke noget bestemt Begreb. Men der kommer ogsaa efter min Mening andre Vanskeligheder, som jeg ikke her skal gaa ind paa, i alt Fald ikke før vi have hørt de ærede Forslagsstillere, men man vil let se, at Vndringsforslaget under Nr. 3 figter paa det Samme som Forslagene under Nr. 14, 15 og 16. Der- ved tror jeg nogenlunde at have begrundet de fire første Vndringsforslag. — Der staa endnu kun tilbage Vndringsforslag under Nr. 5. Det gaar ud paa, at selve Amortisationstiden skal overlades til Statuterne, saaledes som det var i Lovforslaget oprindeligt. Forslagsstillerne have ment, at det var bedst at overlade det til Statuterne, det er Noget, som er fket for de øvrige Kreditforeningsloves Vedkommende. Yderligere skal jeg ikke foreløbig udtale mig om de stillede Vndringer. Jeg anbefaler saaledes særlig Forslaget under Nr. 3 og Nr. 4. Forslagsstillerne sætte ogsaa særlig Pris paa Forslaget under Nr. 2, men vi faae at høre, om der muligvis skulde være saadanne Vanskeligheder tilstede, at det skulde være uigjennemførligt.

Roch: Da Sagen var til 1ste Behandling for nogen Tid siden her i Thinget, havde jeg begjært Ordet, men frasaft det, da Forhandlingen i det Hele taget havde trukket meget langt ud, og det, som jeg kunde have sagt om dette Lovforslag, paa mange Punkter var sagt bedre, end jeg troede mig istand til. Smidlertid har jeg dog ikke troet at burde lade denne Sag gaa videre i sin Behandling her i Thinget uden ogsaa for mit Vedkommende at forsøge paa at yde Bidrag til at bringe Lovforslaget ind i en Skikkelse, hvor jeg i alle Retninger kunde føle mig tilfreds derved. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Par Vndringsforslag, som jeg skal sige et Par Ord til Begrundelse af. Forinden jeg gjør dette, maa jeg dog, for at disse Vndringsforslag for ærede Medlemmer maatte komme til at staa i den rette Belysning, ganske kortelig udtale min Stilling til dette Lovforslag i det Hele taget. Jeg kan da sige, at jeg nærer afgjort Sympathi for det foreliggende Lovforslag og er den høitæredede Minister taknemlig for, at han ved dette Lovforslag har gjort et Forsøg paa ved Statens Hjælp at støtte og forbedre Vilkaarene for en stor Klasse Medborgere, hvis økonomiske Forhold for

Tiden ere af den Natur, at det ikke kan være uden Betænkelse, at de forstætted længere saaledes. Jeg tror, det er en Samfundsopgave, Statens Opgave at fremme ogsaa denne store Klasse Medborgeres saavel aandelige som materielle Velvære, og jeg tror paa ingen Maade, at de Betænkelse, som man af Hensyn dertil har reist mod Lovforslaget, kunne staa deres Prøve. Jeg tror, at den Grundfætning, som man saa ofte tidligere har hørt fremsætte, at man paa det sociale Omraade skal lade Verden skjætte sig selv, er en meget forkastelig Grundfætning. Naar man lader den komme til fuld Gylldighed, vil den Naturlov, isølle hvilken de Store — om jeg saa maa sige — ebe de Smaa, ogsaa gjøre sig gjældende paa det sociale Omraade, og om det end er en Naturlov, saa tror jeg ikke, det kan kaldes en menneskelig Lov. Jeg tror, at Staten har den Opgave rolig og med smaa Fremskridt at arbejde ogsaa paa Løsningen af den sociale Opgave, som det dog maa være at søge at bringe alle Samfundsklasser saavidt muligt til fuld Nydelse af saavel aandelige som materielle Goder, og at man ikke kan miskjende et Forsøg som dette, naar det gaar i den Retning. Naar jeg altsaa staa paa dette Standpunkt og stjenker det foreliggende Lovforslag min fulde Sympathi, maa jo Spørgsmaalet reise sig: Kan dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, virke paa en gavnlig Maade og naae det Maal, som er tilfjetet? Er det rimeligt, at dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, virkelig vil i et rimeligt Omfang forbedre Vilkaarene for en stor Samfundsklasse her i Landet? Jeg er af den Mening, at dette Spørgsmaal i Almindelighed maa besvares bekræftende. Men Spørgsmaalet maa dog alligevel beskæftige sig med en Overveelse af, hvorvidt dette Lovforslag, naar det skal naae dette Maal, har det rette Omfang, om det tager Alt med, hvad der med Høie kan siges bør tages med for at naae dette Maal, som jeg antager, Lovforslaget tilfjet, og som jeg ønsker fremmet. Det kan dog være, at man ved nærmere Undersøggelse maaste kunde mene, at Lovforslaget tog for meget med, eller mulig kunde mene, at det tog for Lidt med. Hvad det Første angaar, Spørgsmaalet, om Lovforslaget tager for Meget med, er det min Mening, at det ikke er Tilfældet. Jeg figter navnlig herved til de Udtalelser, som ere faldne om, at man af dette Lovforslag skulde udskyde de jordløse Huse. Det er jeg bestemt imod. Det forekommer mig, at i det Dieblik, man udskyder de jordløse Huse, forandrer Lovforslaget den Karakter, som gjør, at jeg kan stjenke det min Sympathi. Men tager da Lovforslaget alle jordløse Huse med? Det tror jeg ikke, kan siges. Det er jo bekendt, at Lovforslaget udelukker Huse paa Kjøbstadgrund fra at nyde Godt af de Rettelser, som Lovforslaget tilfjet at skaffe dem, der søge Laan i saadanne Eiendomme,